

בְּדִיוֹקָנָא דְזֻגִין וְרִמּוֹנִין, דְּלְבוּשֵׁי מַלְכָּא וּמִטְרוֹנִיתָא ואלו המרגליות הם מלאות סגולות טובות בכדי להנהיג בהם את העולם, והם מסבבים את השכינה כדוגמת הפעמונים והרימונים של לבושי המלך והמלכה ז"ל, דהיינו שהם סוד הנשמות היוצאות מז"ן, שהפעמונים הם נשמות הת"ח שהם משמיעים קול בתורה כפעמונים והם תלויים בז"א, והרימונים הם נשמות בעלי המעשים טובים שהם מלאים מצוות כרימון והם תלויים במלכות (רמ"ק), **דְּאֵינוֹן אַרְבָּעָה בְּגָדֵי לְבָן, וְאַרְבָּעָה בְּגָדֵי זָהָב, מִסְטָרָא דְהִרְיָן שְׁמָהּ, יְהוֹ"ה אֲדָנִי** ולבושי ז"ן הם ד' בגדי לבן שבז"א וד' בגדי זהב שבשכינה והם מצד שני השמות של הוי"ה אדנ"י, **בְּשֵׁמוֹ כֵּן כְּסָאוֹ, כֵּן חוּפְתּוֹ, כֵּן לְבוּשׁוֹ. רָשִׁים שְׁמִיָּה בְּכָלָא** ואלו הבחינות הם בכל אבי"ע כי כשמו כן כסאו, דהיינו כשמו הוא באצילות וכן כסאו הוא בבריאה וכן חופתו הוא ביצירה וכן לבושו בעשיה וכן שמו רשום בכל העולמות שבזה שם הוי"ה הוא בז"א ושם אדנ"י הוא במלכות ולכן בכל עולם נעשה ייחוד ביניהם (רמ"ק), **כִּד בָּעֵי לְאַעְלָא בְּהִיכְלִיָּה, לְמַהוּי תַּמָּן חֲתָן בְּכֻלְתִּיהָ, בְּח"י בְּרַכָּאן דְּעֻלּוֹתָא, דְּאִיהִי (נ"א בְּהִיכְלָא לִיְחֻדָּא תַּמָּן בְּעֻלּוֹתָא בְּח"י בְּרַכָּאן דְּצָדִיק דְּאִיהוּ) כְּמִרְאָה חֲקֻשָּׁת** והנה כאשר ז"א רוצה להיכנס אל היכלו שהיא השכינה בכדי להיות בייחוד כחתן וכלה, דבר זה הוא ע"י ח"י ברכות שבתפילה שהם מצד היסוד הנקרא ח"י והוא סוד מראה הקשת, שהוא לשון קושי בסוד הקמת הברית בכדי להשפיע למלכות, והוא הנקרא מעשה מרכבה כי בזה יש ייחוד בז"ן שהוא סוד יאהדונה"י (רמ"ק) ♦

בתפילה שהיא מעשה מרכבה לא צריך להשמיע את קולו

אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמִרְכָּבָה בִּיחִיד, בְּגִין דְּהַדּוֹרֵשׁ לִיחִיד,

עֲמִיָּה הָאֵינּוֹן שְׁנַיִם בְּדִרְשָׁא והנה על מעשה מרכבה נאמר

אין דורשים במעשה מרכבה ביחיד, וטעם הדבר שלא דורשים ביחיד הוא כי בזה נמצא

שהדורש ליחיד יש עמו שנים בדרשתו שהוא הדורש והתלמיד והרי מעשה מרכבה צריך

רק ללמוד לעצמו בלא שהוא ישתף אחר עמו שאז נמצאים שני אנשים (רמ"ק). **וְלֹא**

צָרִיד תַּמָּן לְמִשְׁמַע קָלָא בְּצִלּוֹתֶיהָ. אֵלָּא (שמואל א א) **רַק**

שְׁפָתֶיהָ נִעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע, וּבַהֲאִי רָזָא (במדבר ג) **וְהוֹרֵ**

הַקָּרֵב יוֹמֵת ולכן בתפילה שהיא מעשה מרכבה לא צריך להשמיע את קולו

בתפילתו, אלא תפילתו צריכה להיות בסוד 'רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע', כי על סוד

הייחוד נאמר 'והור הקרב יומת', ולכן התפילה צריכה להיות בלחש שבזה אין לסט"א

הנקראים זר אחיזה בתפילתו ואז לא נשארים במקום הייחוד אלא רק זו"ן בלבד. **וְהִכִּי**

בְּאֲצִילוֹת (ד"א בְּצִלּוֹתָא [שמה]) **כָּל חַד מְצִלִי בַחֲשָׁאִי, דִּלָּא**

אֶשְׁתַּמַּע צִלּוֹתֶיהָ לְגַבִּי חֲבֵרִיהָ ולכן כך הוא בתפילה שכל אחד מתפלל

בחשאי מבלי שתישמע תפילתו לחבירו. **כְּגוֹן מֵאֵן דְּדָרִישׁ לְחֲבֵרִיהָ,**

וַיִּשְׁתִּיק דְּבוּר לְגַבִּיהָ [שמו], **לֹא צָרִיד לְמַעַבְדַּא אֵלָּא דְּבוּר**

בַּחֲשָׁאִי, דִּלָּא יִשְׁמַע חֲבֵרִיהָ והוא כגון מי שדורש לחברו דברי סודות

אור הרשב"י

[שמה] כן הוא הגירסה בדרך האמת [שמו] היהל אור לא גורם וישתיק דבור להאריז"ל. לגביה.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שאין ראוי בזה להיות אלא רק דיבור בחשאי בכדי שלא ישמע חברו שאינו ראוי את עומק הסודות. **וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, פֶּל הַמְשָׁמִיעַ קוּלוֹ בַּתְּפִלָּתוֹ, הִרִי זֶה מְקַטְנֵי אַמְנָה** ומשום כך ביארו חז"ל [שמז] שכל המשמיע קולו בתפילתו הרי זה מקטני אמנה, מאחר שהוא מראה כאילו אין הקב"ה שומע את תפילת לחש (רש"י).

החיות מתקבצות וממללות ביחוד קריאת שמע

וּבְגִין כִּד חִיוּן אִשָּׁא לְעִילָא, מְמַלְלָן בְּעַנְפִין [שמח] **דְּאִילָנָא, דִּהוּוּ מִתְקַבְּצִין תַּפְּן, בְּמִזְמוּטֵי חֲתָן וְכֻלָּה. בָּאֵן אֲתֵר** ובגלל שתפילת הלחש הוא סוד הייחוד שמשום כך אסור להגביה את קולו בתפילתו, אם כן מה שאמרנו למעלה שהחשמלים הם חיות אש הממללות למעלה בענפי האילן, דהיינו שהיו מתקבצים שם מלאכי השרת כמו בשמחת חתן וכלה, אז לפי"ז קשה באיזה מקום אלו החיות היו מתקבצות וממללות. **בְּקִרְיַת שְׁמַע, דִּתַּפְּן וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנַפֵּיהֶם** אלא הוא היה בייחוד קריאת שמע ששם נאמר 'ואשמע את קול כנפיהם'. **דְּאִינוּן ס"ד לְד' גְּדָפִין, ד' וּמְנִין ס"ד, סְלָקִין רנ"ו** והנה רמ"ח תיבות שבקריאת שמע יחד עם ח' אותיות של הוי"ה אדנ"י שהם מתייחדים בייחוד ק"ש הוא כמנין רנ"ו, והוא נרמז בכנפי החיות שיש להם ס"ד כנפים [שמט] שבזה יוצא שבד' חיות יש רנ"ו כנפים. **וְהָאֵי אִיהוּ, (ירמיה לא) רְנֹו**

אור הרשב"י

[שמח] כדאיתא בברכות דף כ"ד ע"ב [שמח] היהל אור גורם בענפין.
[שמט] דהיינו שכל חיה כלולה מד' חיות וכן המשמיע קולו בתפילתו הרי זה מקטני אמנה.

הלימוד הלימוד

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לִיעֲקֹב שְׂמֹחָה וזהו מש"כ רנו ליעקב שמחה, דהיינו שאז יהיה קול רינה מרנ"ו כנפי החיות. **אִימָתִי** ומתי יהיה דבר זה. **לְבָתֶּר דְּנָטִיל נֹקְמָא מִשְׁנָאוֹי, וְיוֹקִיד טַעֲוֹן דְּלֶהוֹן** אלא הוא יהיה כאשר יקח הקב"ה נקמה משונאיו שהם אלו הצרים לישראל, והוא ישרוף את האלילים שלהם, כי בזה לא יהיה פחד מאחיזת הסט"א ולכן הייחוד יהיה בקול רינה, **הִדָּא הוּא רְכָּתִיב**, (משלי יא) **וּבִאֲבֹד רְשָׁעִים רְנָה** וזהו מש"כ בפסוק 'ובאבוד רשעים רנה', דהיינו שאז יהיה הייחוד בקול רם וברינה בלא פחד מאחיזת הסט"א. **אִיהוּ הֵנֵר** (ס"א מ' שְׁנִין) **לֹאֲשָׁלְמָא ע"ב, ע"ב, ע"ב** ותיבת 'רנה' היא אותיות הנ"ר שהוא יאיר בעת הגאולה והוא יהיה בזמן רנ"ו [שנ], ובאלו ג' החיות שבסוד חג"ת יש בהם ג' פעמים שם ע"ב שביחד הם רי"ו, ונשאר מ' שנים עד תשלום רנ"ו והם אלו מ' שנים האחרונות של הגלות (יהל אור).

כאשר ישראל עומדים בתפילתן, החיות פוסקות מלזמר בכנפיהן

וּתְלִיין ס"ד, מִן תְּמַנְיָא א"ז ואלו הס"ד כנפים שיש לכל חיה הם תלויות מח' פעמים א"ז, שהוא סוד ח' אותיות של הוי"ה אדנ"י שכל אות כלולה

אור הרשב"י

וכן לאריה ונשר ולשור הרי ט"ז לחיה וכן לכל חיה וחיה וד' כנפים לכל אחת מן הפנים הרי ס"ד כנפים לחיה והוא שתרנם יונתן מאתן וחמישין ושייתא גפין (רמ"ק).

[שנ] וכדאיתא לקמן ברעיא מהימנא דף רנ"ב ע"א ובביאור הרמ"ק ע"ש.

לכל חיה יש ד' פנים ואם כן יוצא שיש ט"ז פנים לכל חיה ולכל פן יש ד' כנפים וד' פעמים ט"ז הוא ס"ד וענין זה נלמד מהפסוק שכתוב וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם ופירש"י וארבעה פנים לאחת – לאחת זו לפרצוף האדם לבדה היו ד' פנים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000